

EUROPAPARLAMENTS- OG RÅDSFORORDNING (EU) nr. 100/2013

2025/EØS/26/58

av 15. januar 2013

om endring av forordning (EF) nr. 1406/2002 om opprettelse av et europeisk sjøsikkerhetsbyrå(*)

EUROPAPARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPEISKE UNION HAR

under henvisning til traktaten om Den europeiske unions virkemåte, særlig artikkel 100 nr. 2,

under henvisning til forslag fra Europakommisjonen,

etter oversending av utkast til regelverksakt til nasjonalfor-samlingene,

under henvisning til uttalelse fra Den europeiske økonomiske og sosiale komité⁽¹⁾,

etter samråd med Regionkomiteen,

etter den ordinære regelverksprosessen⁽²⁾ og

ut fra følgende betraktninger:

- 1) Ved europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1406/2002⁽³⁾, som ble vedtatt etter ulykken med oljetankskipet «Erika», ble det opprettet et europeisk sjøsikkerhetsbyrå (heretter kalt «byrået») for det formål å sikre et høyt, ensartet og effektivt nivå for sjøsikkerhet og hindre forurensning fra skip.
- 2) Etter ulykken med oljetankskipet «Prestige» i 2002 ble forordning (EF) nr. 1406/2002 endret, slik at byrået fikk flere oppgaver knyttet til innsats ved forurensning.
- 3) Det må avklares hvilke typer havforurensning som bør omfattes av målene i forordning (EF) nr. 1406/2002. Havforurensning som forårsakes av olje- og gassanlegg bør derfor forstås som oljeforurensning, eller forurensning med andre stoffer enn olje, som dersom de tilføres havmiljøet, kan utgjøre en fare for menneskers helse, skade levende ressurser og livet i havet, ødelegge områdenes rekreasjonsverdi eller forstyrre annen rettmessig utnyttning av havet, som fastsatt i protokollen av 2000 om beredskap, aksjon og samarbeid ved forurensningsuhell med farlige og skadelige stoffer.

4) Byråets styre (heretter kalt «styret») bestilte i 2007, i samsvar med artikkel 22 i forordning (EF) nr. 1406/2002, en uavhengig eksternt evaluering av gjennomføringen av nevnte forordning. På grunnlag av denne evalueringen ga styret i juni 2008 anbefalinger om å endre byråets virkemåte, myndighetsområder og arbeidsmetoder.

5) På grunnlag av resultatene av den eksterne evalueringen og anbefalingene, samt den flerårige strategien som ble vedtatt av styret i mars 2010, bør enkelte bestemmelser i forordning (EF) nr. 1406/2002 presiseres og oppdateres. I tillegg til å fokusere på sine prioriterte oppgaver innenfor sjøsikkerhet bør byrået også tildeles et antall nye hovedoppgaver og tilleggsoppgaver som avspeiler utviklingen i sjøsikkerhetspolitikken i Unionen og internasjonalt. På grunn av budsjettinnstramningene som Unionen står overfor, er det nødvendig med en grundig analyse og omfordeling av ressursene for å sikre kostnads- og budsjetteffektivitet og unngå dobbeltarbeid. Personalbehovet i forbindelse med de nye hovedoppgavene og tilleggsoppgavene bør prinsipielt dekkes ved at ressursene omfordeles internt i byrået. Samtidig bør byrået, når det er hensiktsmessig, motta finansiering fra andre deler av Unionens budsjett, og særlig fra instrumentet for den europeiske naboskaps-politikken. Nye hovedoppgaver og tilleggsoppgaver vil bli utført av byrået innenfor rammen av gjeldende finansielle overslag og byråets budsjett, uten at dette berører forhandlingene og beslutningene om den framtidige flerårige finansielle rammen. Ettersom denne forordningen ikke er en finansieringsbeslutning, bør budsjettmyndigheten treffe beslutning om ressurser til byrået innenfor rammen av den årlige budsjettbehandlingen.

6) Byråets oppgaver bør beskrives klart og presist, og alt dobbeltarbeid bør unngås.

7) Byrået har vist at visse oppgaver kan utføres mer effektivt på europeisk plan, noe som i enkelte tilfeller kan gi innsparing i medlemsstatenes nasjonale budsjetter og, der det påvises, utgjøre en reell europeisk tilleggsverdi.

8) Enkelte bestemmelser om bestemte sider ved byråets forvaltning bør presiseres. Ettersom Kommisjonens har et særlig ansvar i forbindelse med gjennomføringen av Unionens politikk, slik det er nedfelt i traktaten om Den europeiske unions virkemåte, bør Kommisjonen gi byrået politisk veiledning når det gjelder byråets utførelse av sine oppgaver, samtidig som byråets rettslige status og den daglige lederens uavhengighet,

(*) Denne unionsrettsakten, kunngjort i EUT L 39 av 9.2.2013, s. 30, er omhandlet i EØS-komiteens beslutning nr. 327/2023 av 8. desember 2023 om endring av EØS-avtalens vedlegg XIII (Transport), se EØS-tillegget til *Den europeiske unions tidende* nr. 48 av 13.6.2024, s. 59.

(1) EUT C 107 av 6.4.2011, s. 68.

(2) Europaparlamentets holdning av 15. desember 2011 (ennå ikke offentliggjort i EUT) og Rådets holdning ved første behandling av 4. oktober 2012 (EUT C 352 E av 16.11.2012, s. 1). Europaparlamentets holdning av 13. desember 2012.

(3) EFT L 208 av 5.8.2002, s. 1.

som fastsatt i forordning (EF) nr. 1406/2002, respekteres fullt ut.

- 9) Ved oppnevning av styremedlemmer, valg av leder og nestleder til styret, samt oppnevning av avdelingsledere, bør det tas fullt hensyn til viktigheten av å sikre en jevn kjønnsfordeling.
- 10) Når det vises til relevante unionsrettsakter, bør dette forstås som rettsakter innenfor sjøsikkerhet, sjøfartssikkerhet, hindring av og innsats ved forurensning fra skip, samt innsats ved havforurensning fra olje- og gassanlegg.
- 11) I denne forordningen menes med «sjøfartssikkerhet» kombinasjonen av forebyggende tiltak som tar sikte på å beskytte skipsfart og havneanlegg mot trusler om forsettlig, ulovlige handlinger – i samsvar med europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 725/2004 av 31. mars 2004 om forbedret sikkerhet for fartøyer og havneanlegg⁽¹⁾. Sikkerheten bør oppnås gjennom vedtakelse av hensiktsmessige tiltak på det sjøtransportpolitiske området, med forbehold for medlemsstatenes bestemmelser på området nasjonal sikkerhet, nasjonalt forsvar og offentlig sikkerhet, og vedrørende bekjempelse av økonomisk kriminalitet mot staten.
- 12) Byrået bør handle i Unionens interesse. Dette bør også være tilfellet når byrået får i oppdrag, innenfor sine ansvarsområder, å handle utenfor medlemsstatenes territorium og gi teknisk bistand til relevante tredjeland innenfor rammen av arbeidet med å fremme Unionens sjøsikkerhetspolitikk.
- 13) Byrået bør gi medlemsstatene teknisk bistand som gjør det lettere å bygge opp nødvendig nasjonal kapasitet til å gjennomføre unionsretten.
- 14) Byrået bør gi medlemsstatene og Kommisjonen operativ bistand. Dette bør omfatte tjenester som Unionens system for utveksling av maritim informasjon (SafeSeaNet), den europeiske tjenesten for satellittovervåking av oljeutslipp (CleanSeaNet), Den europeiske unions datasenter for satellittbasert identifisering og sporing av skip (EUs senter for LRIT-data) og EUs database for havnestatskontroll (Thetis).
- 15) Byråets ekspertise i elektronisk dataoverføring og systemer for utveksling av maritim informasjon bør benyttes til å forenkle meldingsformalitene for skip, med sikte på å fjerne hindringene for sjøtransporten og opprette et europeisk sjøtransportområde uten hindringer. Byrået bør særlig støtte medlemsstatene i forbindelse med gjennomføringen av europaparlaments-

og rådsdirektiv 2010/65/EU av 20. oktober 2010 om meldingsformaliteter for skip som ankommer og/eller går fra havner i medlemsstatene⁽²⁾.

- 16) Byrået bør øke sin bistand til Kommisjonen i forbindelse med forskning innenfor dets ansvarsområder. Overlapping med eksisterende aktiviteter innenfor Unionens rammeprogram for forskning bør imidlertid unngås. Blant annet bør byrået ikke ha ansvar for styring av forskningsprosjekter.
- 17) Fordi det utvikles nye, innovative anvendelsesområder og tjenester, og fordi eksisterende anvendelsesområder og tjenester forbedres, og med sikte på å gjennomføre et europeisk sjøtransportområde uten hindringer, bør byrået gjøre full bruk av mulighetene som tilbys gjennom de europeiske programmene for satellittnavigasjon (EGNOS og Galileo) og programmet for global overvåking av miljø og sikkerhet (GMES).
- 18) Etter utløpet av Unionens rammebestemmelser om samarbeid ved utilsiktet eller tilsiktet havforurensning, som ble opprettet ved europaparlaments- og rådsvedtak nr. 2850/2000/EF⁽³⁾, bør byrået videreføre enkelte aktiviteter som tidligere ble ivarettatt innenfor denne rammen, særlig ved å benytte seg av ekspertisen i den rådgivende tekniske gruppen for beredskap og innsats ved havforurensning. Byråets virksomhet på dette området bør ikke frita kyststatene for deres ansvar for å innføre hensiktsmessige ordninger for innsats ved forurensning, og gjeldende samarbeidsavtaler mellom medlemsstater eller grupper av medlemsstater bør respekteres.
- 19) På anmodning gir byrået medlemsstatene detaljerte opplysninger om mulige tilfeller av forurensning fra skip gjennom CleanSeaNet, slik at de blir i stand til å oppfylle sine forpliktelser etter europaparlaments- og rådsdirektiv 2005/35/EF av 7. september 2005 om forurensning fra skip og om innføring av sanksjoner for overtredelser⁽⁴⁾. Det varierer imidlertid sterkt hvor effektiv håndhevingen er, til tross for at slik forurensning kan nå andre nasjonale farvann. I sin neste rapport i henhold til artikkel 12 i nevnte direktiv bør Kommisjonen derfor gi Europaparlamentet og Rådet opplysninger om hvor effektiv og konsekvent håndhevingen av nevnte direktiv har vært, samt andre relevante opplysninger om dets anvendelse.
- 20) Anmodninger fra berørte stater om at byrået skal sette inn tiltak mot forurensning bør gå via EUs ordning for sivil beredskap som ble opprettet ved rådsvedtak 2007/779/EF, Euratom⁽⁵⁾. Kommisjonen kan imidlertid, når det ikke dreier seg om anmodninger om å sette inn beredskapsfartøyer og utstyr til å bekjempe forurensning, anse at det kan være mer hensiktsmessig

⁽²⁾ EUT L 283 av 29.10.2010, s. 1.

⁽³⁾ EFT L 332 av 28.12.2000, s. 1.

⁽⁴⁾ EUT L 255 av 30.9.2005, s. 11.

⁽⁵⁾ EUT L 314 av 1.12.2007, s. 9.

⁽¹⁾ EUT L 129 av 29.4.2004, s. 6.

- med andre kommunikasjonsmåter der det benyttes avansert informasjonsteknologi, og kan derfor underrette den anmodende medlemsstaten om dette.
- 21) Den senere tids hendelser har vist at leting etter og produksjon av olje og gass innebærer en risiko for sjøtransporten og havmiljøet. Byråets innsatskapasitet i forbindelse med oljeforurensning og dets ekspertise på forurensning med farlige og skadelige stoffer bør, når en berørt stat anmoder om det, settes inn ved forurensning fra slik virksomhet.
- 22) Særlig bør CleanSeaNet, som i dag brukes til å dokumentere oljesøl fra skip, også benyttes av byrået til å oppdage og rapportere om oljesøl fra leting etter og produksjon av olje og gass offshore, uten at dette går ut over den tjenesten som ytes for sjøtransporten.
- 23) Byrået har veletablert og anerkjent verdifull ekspertise og verktøy for arbeid med sjøsikkerhet og sjøfarts-sikkerhet, og med hindring av og innsats ved forurensning fra skip. Denne ekspertisen og dette verktøyet kan være relevant for annen virksomhet i Unionen med tilknytning til Unionens sjøtransport-politikk. Byrået bør derfor på anmodning bistå Kommisjonen og medlemsstatene i forbindelse med utvikling og gjennomføring av slik virksomhet i Unionen, forutsatt at styret har godkjent dette i forbindelse med byråets årlige arbeidsprogram. Det bør foretas en grundig nytte- og kostnadsanalyse av slik bistand, og den bør ikke gå ut over byråets hovedoppgaver.
- 24) Gjennom sin tekniske bistand bidrar byrået også til utviklingen av en mer miljøvennlig sjøtransport.
- 25) De fleste classeselskaper beskjeftiger seg med både sjøgående fartøyer og fartøyer for fart på innlands vannveier. På grunnlag av byråets erfaring med classeselskaper for sjøgående fartøyer kan byrået gi Kommisjonen relevante opplysninger om classeselskaper for fartøyer på innlands vannveier og på den måten muliggjøre effektivitetsgevinster.
- 26) Når det gjelder grensesnittet mellom informasjons-systemer for transport, bør byrået bistå Kommisjonen og medlemsstatene ved å undersøke, sammen med vedkommende myndigheter for systemet for vannveis-informasjonstjenester, muligheten for informasjonsutveksling mellom slike systemer.
- 27) Med forbehold for vedkommende myndigheters ansvar bør byrået bistå Kommisjonen og medlemsstatene i forbindelse med utviklingen og gjennomføringen av det framtidige initiativet «e-Maritime», som tar sikte på å effektivisere den europeiske sjøtransportsektoren ved å legge til rette for bruk av avansert informasjons-teknologi.
- 28) Med sikte på å oppnå et indre marked og et europeisk sjøtransportområde uten hindringer bør de administrative byrdene for skipsfarten reduseres, noe som blant annet kan stimulere nærskipsfarten. I denne sammenheng vil «Blue Belt»-konseptet og «e-Maritime» kunne benyttes til å redusere de meldingsformalitene som kreves av handelsskip når de anløper eller forlater en havn i medlemsstatene.
- 29) Det minnes om at et byrå ikke kan gis myndighet til å treffe beslutninger som får generell anvendelse, i samsvar med rettspraksis ved Den europeiske unions domstol, og av hensyn til prinsippet om balanse mellom institusjonene.
- 30) Med forbehold for de mål og oppgaver som er fastsatt i forordning (EF) nr. 1406/2002 bør Kommisjonen innen ett år fra den dagen denne forordningen trer i kraft, utarbeide og legge fram en forundersøkelse, i tett samarbeid med relevante aktører, med sikte på å vurdere og finne muligheter for økt samordning av og samarbeid mellom ulike kystvaktjenester. Undersøkelsen bør ta hensyn til den eksisterende rettslige rammen og relevante anbefalinger fra vedkommende fora i Unio-nen, og til den aktuelle utviklingen av et felles miljø for informasjonsutveksling (CISE), og bør være i fullt samsvar med nærhetsprinsippet og forholdsmessighets-prinsippet, samtidig som kostnader og fordeler syn-liggjøres for Europaparlamentet og Rådet.
- 31) Det er viktig for konkurranseevnen til Unionens sjøfartsklynger å tiltrekke seg europeiske sjøfolk med god utdanning. På bakgrunn av nåværende og framtidig etterspørsel etter høyt kvalifiserte sjøfolk i Unionen bør derfor byrået, dersom det er hensiktsmessig, støtte medlemsstatene og Kommisjonen i arbeidet med å fremme maritim opplæring, ved å legge til rette for frivillig utveksling av beste praksis, og ved å informere om Unionens utvekslingsprogrammer for maritim opplæring. En slik støtte kan omfatte bistand til kvalifiserte europeiske aktører til å på frivillig basis etterstrebe toppkvalitet innen maritim utdanning og opplæring, samtidig som medlemsstatenes ansvar for den maritime opplæringens innhold og organisering respekteres fullt ut.
- 32) For å kunne møte den økende risikoen for piratvirk-somhet bør byrået fortsatt, når det er hensiktsmessig, gi detaljerte opplysninger til vedkommende nasjonale myndigheter og andre relevante organer, herunder operasjoner som EUs flåtestyrkeoperasjon Atalanta, om posisjonen til fartøyer som fører en medlemsstats flagg og seiler gjennom områder som regnes som svært farlige. Dessuten har byrået midler til rådighet som kan komme til nytte, ikke minst i forbindelse med utviklingen av CISE. Byrået bør derfor på anmodning gi vedkommende nasjonale myndigheter og organer i Unionen, for eksempel Frontex og Europol, relevante data om fartøyers posisjon og jordobservasjonsdata for å legge til rette for forebyggende tiltak mot forsettlig,

ulovlige handlinger som definert i relevant unionsrett, med forbehold for medlemsstatenes rettigheter og forpliktelser og i samsvar med gjeldende rett nasjonalt og i Unionen, særlig med hensyn til de organene som ber om slike data. Ved overføring av data om satellittbasert identifisering og sporing av skip (LRIT) bør det foreligge samtykke fra den berørte flaggstaten, etter framgangsmåter som fastsettes av styret.

- 33) Når Kommisjonen og byrået offentliggjør opplysninger i samsvar med europaparlaments- og rådsdirektiv 2009/16/EF av 23. april 2009 om havnestatskontroll⁽¹⁾, bør de bygge på den ekspertisen og de erfaringene som er oppnådd innenfor rammen av samarbeidsavtalen om havnestatskontroll, Paris Memorandum of Understanding on Port State Control («Paris MoU»), for å sikre ensartethet.
- 34) Byråets bistand til medlemsstatene og Kommisjonen i forbindelse med relevant arbeid i internasjonale og regionale organisasjoner bør ikke berøre det forholdet mellom disse organisasjonene og medlemsstatene som følger av medlemsstatenes medlemskap i disse organisasjonene.
- 35) Unionen har tiltrådt følgende avtaler om opprettelse av regionale organisasjoner hvis virksomhet også omfattes av byråets mål: Konvensjon om vern av det marine miljøet i Østersjø-området (Helsingfors-konvensjonen som revidert i 1992)⁽²⁾, Konvensjon om vern av Middelhavet mot forurensning (Barcelona-konvensjonen)⁽³⁾ og dens revisjon fra 1995⁽⁴⁾, samt en rekke protokoller til denne, Avtale om samarbeid vedrørende bekjempelse av forurensning av Nordsjøen fra olje og andre skadelige stoffer (Bonn-avtalen)⁽⁵⁾, Konvensjon om bevaring av det marine miljø i Nordøst-Atlanteren (OSPAR-konvensjonen)⁽⁶⁾, og Samarbeidsavtale om vern av kystområder og farvann i Nordøst-Atlanteren mot forurensning, undertegnet 17. oktober 1990 (Lisboa-avtalen)⁽⁷⁾, med tilleggsprotokoll undertegnet 20. mai 2008, som ennå ikke er trådt i kraft⁽⁸⁾. Unionen forhandler også om tiltredelse til Konvensjon om vern av Svartehavet mot forurensning, undertegnet i april 1992 (Bucuresti-konvensjonen). Byrået bør derfor gi teknisk bistand til medlemsstatene og Kommisjonen slik at de kan delta i relevant arbeid i disse regionale organisasjonene.
- 36) I tillegg til disse regionale organisasjonene finnes det en rekke andre regionale, sub-regionale og bilaterale samordnings- og samarbeidsavtaler som handler om innsats ved forurensning. Når byrået gir bistand knyttet

til innsats ved forurensning til tredjestater som deler et regionalt havområde med Unionen, bør det ta hensyn til disse avtalene i sine handlinger.

- 37) Unionen deler Middelhavets, Svartehavets og Østersjøens regionale havområder med naboland. På anmodning fra Kommisjonen bør byrået gi bistand knyttet til innsats ved forurensning til disse statene.
- 38) For å oppnå størst mulig effektivitet bør byrået samarbeide så tett som mulig innenfor rammen av Paris MoU. Kommisjonen og medlemsstatene bør fortsatt undersøke mulighetene for ytterligere effektivitetsgevinster, som kan foreslås behandlet innenfor rammen av Paris MoU.
- 39) For å sikre at bindende unionsrettsakter om sjøsikkerhet og om å hindre forurensning fra skip blir korrekt gjennomført i praksis, bør byrået bistå Kommisjonen ved å besøke medlemsstatene. Besøkene hos de nasjonale forvaltningene bør gi byrået mulighet til å innhente alle opplysninger som er nødvendige for å kunne legge fram en full rapport for Kommisjonen til videre vurdering. Besøkene bør gjennomføres i samme ånd som de prinsippene som er omhandlet i artikkel 4 nr. 3 i traktaten om Den europeiske union, og på en slik måte at den administrative byrden for de nasjonale sjøfartsmyndighetene blir minst mulig. Videre bør besøkene gjennomføres etter en fastsatt framgangsmåte og en standard metodikk som vedtas av styret.
- 40) Byrået bør bistå Kommisjonen ved å gjennomføre inspeksjoner av anerkjente organisasjoner i samsvar med europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 391/2009 av 23. april 2009 om felles regler og standarder for organisasjoner som skal inspisere og besikte skip⁽⁹⁾. Disse inspeksjonene kan også finne sted i tredjeland. Kommisjonen og byrået bør sørge for at de berørte medlemsstatene blir behørig informert. Byrået bør også gjennomføre de inspeksjonsoppgavene som det har fått delegert fra Kommisjonen med hensyn til opplæring og sertifisering av sjøfolk i tredjeland i henhold til europaparlaments- og rådsdirektiv 2008/106/EF av 19. november 2008 om minstekrav til sjøfolks opplæringsnivå⁽¹⁰⁾. Detaljene i byråets tekniske bistand til inspeksjoner knyttet til sjøfartssikkerhet som gjennomføres av Kommisjonen i samsvar med kommisjonsforordning (EF) nr. 324/2008 av 9. april 2008 om fastsettelse av reviderte framgangsmåter for gjennomføring av Kommisjonens

⁽¹⁾ EUT L 131 av 28.5.2009, s. 57.

⁽²⁾ Rådsbeslutning 94/157/EF (EFT L 73 av 16.3.1994, s. 19).

⁽³⁾ Rådsbeslutning 77/585/EØF (EFT L 240 av 19.9.1977, s. 1).

⁽⁴⁾ Rådsbeslutning 1999/802/EF (EFT L 322 av 14.12.1999, s. 32).

⁽⁵⁾ Rådsbeslutning 84/358/EØF (EFT L 188 av 16.7.1984, s. 7).

⁽⁶⁾ Rådsbeslutning 98/249/EF (EFT L 104 av 3.4.1998, s. 1).

⁽⁷⁾ Rådsbeslutning 93/550/EØF (EFT L 267 av 28.10.1993, s. 20).

⁽⁸⁾ Rådsbeslutning 2010/655/EU (EUT L 285 av 30.10.2010, s. 1).

⁽⁹⁾ EUT L 131 av 28.5.2009, s. 11.

⁽¹⁰⁾ EUT L 323 av 3.12.2008, s. 33.

inspeksjoner knyttet til sjøfartssikkerhet⁽¹⁾, bør ikke omfattes av forordning (EF) nr. 1406/2002.

Europaparlamentet og Rådet, når det gjelder å hindre forurensning fra olje- og gassanlegg offshore.

41) For å sikre sammenheng med Unionens politiske mål og institusjonelle organisering og med gjeldende administrative og finansielle framgangsmåter, bør Kommisjonen avgi formell veiledning i form av en skriftlig uttalelse om byråets utkast til flerårig strategi og utkast til årlige arbeidsprogrammer som styret bør ta hensyn til før det godkjenner disse dokumentene.

45) Byråets virksomhet bør, der det er hensiktsmessig, også bidra til å opprette et reelt europeisk sjøtransportområde uten hindringer.

42) For å sikre at daglig leder oppnevnes på en rettferdig og åpen måte, bør utvelgingsprosedyren være i samsvar med Kommisjonens retningslinjer for utvelging og oppnevning av direktører til Unionens byråer. I henhold til disse retningslinjene kan borgere i alle medlemsstater søke. Av samme grunn bør styret være representert med en observatør i den forberedende utvalgskomiteen. Observatøren bør holdes informert under de videre fasene av utvelgingsprosedyren. Når styret treffer sin beslutning om oppnevning, bør styremedlemmene kunne stille spørsmål til Kommisjonen om utvelgingsprosedyren. Dessuten bør styret få anledning til å intervju de innstilte kandidatene, i tråd med vanlig praksis. Alle involverte parter bør, i alle faser av utvelgingsprosedyren og oppnevningen til stillingen som byråets daglige leder, sørge for at kandidatenes personopplysninger behandles i samsvar med europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 45/2001 av 18. desember 2000 om personvern i forbindelse med behandling av personopplysninger i Fellesskapets institusjoner og organer og om fri utveksling av slike opplysninger⁽²⁾.

46) Det bør tas hensyn til europaparlaments- og rådsforordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 av 25. oktober 2012 om finansielle regler for Den europeiske Unions alminnelige budsjett⁽³⁾, og særlig artikkel 208.

47) Forordning (EF) nr. 1406/2002 bør derfor endres.

VEDTATT DENNE FORORDNINGEN:

Artikkel 1

Endring av forordning (EF) nr. 1406/2002

I forordning (EF) nr. 1406/2002 gjøres følgende endringer:

1) Artikkel 1–3 skal lyde:

«Artikkel 1

Mål

1. Ved denne forordningen opprettes et europeisk sjøsikkerhetsbyrå («byrået») som har som mål å sikre et høyt, ensartet og effektivt nivå for sjøsikkerhet og sjøfartssikkerhet, hindring av, og innsats ved, forurensning fra skip samt innsats ved havforurensning fra olje- og gassanlegg.

2. For dette formål skal byrået samarbeide med medlemsstatene og Kommisjonen og gi dem teknisk, operativ og vitenskapelig bistand på områdene nevnt i nr. 1 i denne artikkelen, innenfor rammene av hovedoppgavene oppført i artikkel 2 og, når og dersom det er relevant, tilleggsoppgavene oppført i artikkel 2a, særlig for å hjelpe medlemsstatene og Kommisjonen til å anvende de relevante unionsrettsaktene på korrekt måte. Med hensyn til innsats ved forurensning skal byrået bare gi operativ bistand på anmodning fra den eller de berørte statene.

3. Ved å gi bistand som omhandlet i nr. 2 skal byrået, når det er hensiktsmessig, bidra til den generelle effektiviteten til sjøtrafikk og sjøtransport som fastsatt i denne forordningen, med henblikk på å lette opprettelsen av et europeisk sjøtransportområde uten hindringer.

43) Selv om byrået hovedsakelig finansieres gjennom et bidrag fra Unionen, har det også inntekter fra avgifter og gebyrer for tjenestene det leverer. Disse avgiftene og gebyrene gjelder særlig driften av EUs senter for LRIT-data, og anvendes i samsvar med rådsresolusjon vedtatt 1. og 2. oktober 2007 og 9. desember 2008, om opprettelsen av EUs senter for LRIT-data, og særlig i samsvar med avsnittene som gjelder finansieringen av LRIT-rapporter.

44) Innenfor rammen av framdriftsrapporten som skal legges fram i henhold til forordning (EF) nr. 1406/2002, bør Kommisjonen også undersøke hvordan byrået, med dets veletablerte og anerkjente ekspertise og verktøy, kan bidra til gjennomføring av en framtidig regelverksakt om sikkerheten i forbindelse med olje- og gassrelatert prospekterings-, letings- og produktjonsvirksomhet offshore, som nå er til behandling i

⁽¹⁾ EUT L 98 av 10.4.2008, s. 5.

⁽²⁾ EFT L 8 av 12.1.2001, s. 1.

⁽³⁾ EUT L 298 av 26.10.2012, s. 1.

*Artikkel 2***Byråets hovedoppgaver**

1. For å sikre at målene oppført i artikkel 1 oppnås på behørig måte, skal byrået utføre de hovedoppgavene som er oppført i denne artikkelen.

2. Byrået skal bistå Kommisjonen

a) med det forberedende arbeidet med å oppdatere og utarbeide relevante unionsrettsakter, særlig i tråd med utviklingen av internasjonalt regelverk,

b) med å gjennomføre relevante bindende unionsrettsakter på en effektiv måte, særlig ved å gjennomføre besøk og inspeksjoner som omhandlet i artikkel 3 i denne forordningen, og ved å gi Kommisjonen teknisk bistand ved utføringen av de inspeksjonsoppgavene den er gitt i henhold til artikkel 9 nr. 4 i europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 725/2004 av 31. mars 2004 om forbedret sikkerhet for fartøyer og havneanlegg(*). I denne forbindelse kan byrået gi Kommisjonen forslag til mulige forbedringer av disse bindende rettsaktene,

c) med analyse av igangsatte og fullførte forskningsprosjekter som er relevante for byråets mål, som kan omfatte å identifisere mulige oppfølgingstiltak som følger av bestemte forskningsprosjekter,

d) med utføringen av enhver annen oppgave som er gitt Kommisjonen i Unionens regelverksakter, og som vedrører byråets mål.

3. Byrået skal samarbeide med medlemsstatene om å

a) organisere relevant opplæringsvirksomhet på områder som er medlemsstatenes ansvar, når det er hensiktsmessig,

b) utvikle tekniske løsninger, herunder levering av relevante operative tjenester, og gi teknisk bistand til oppbygging av nødvendig nasjonal kapasitet til å gjennomføre relevante unionsrettsakter,

c) legge fram, på anmodning fra en medlemsstat, relevante opplysninger fra inspeksjonene omhandlet i artikkel 3, med sikte på å støtte oppsynet med anerkjente organisasjoner som utfører sertifiseringsoppgaver på vegne av medlemsstatene i samsvar med artikkel 9 i europaparlaments- og rådsdirektiv 2009/15/EF av 23. april 2009 om felles regler og standarder for organisasjoner som skal inspisere og besikte skip, og for sjøfartsmyndighetenes virksomhet i den forbindelse(**), uten at dette skal berøre flaggstatens rettigheter og forpliktelser,

d) støtte, med ekstra midler og på en kostnadseffektiv måte, tiltak som settes inn ved forurensning fra skip og havforurensning fra olje- og gassanlegg, når den berørte medlemsstaten som leder opprenskningen har fremmet en anmodning om dette, uten at det berører kyststatenes ansvar for å ha innført nødvendige ordninger for innsats ved forurensning, og samtidig som det tas hensyn til det eksisterende samarbeidet mellom medlemsstatene på dette området. Der det er hensiktsmessig, skal anmodninger om å sette inn tiltak mot forurensning gå via EUs ordning for sivil beredskap som ble opprettet ved rådsvedtak 2007/779/EF, Euratom(***).

4. Byrået skal legge til rette for samarbeid mellom medlemsstatene og Kommisjonen på følgende måte:

a) I forbindelse med trafikkovervåking som omfattes av direktiv 2002/59/EF, skal byrået særlig fremme samarbeidet mellom kyststater i de berørte kystområdene, samt utvikle og drive Den europeiske unions datasenter for satellittbasert identifisering og sporing av skip og Unionens system for utveksling av maritim informasjon (SafeSeaNet) som omhandlet i artikkel 6b og artikkel 22a i nevnte direktiv, samt det internasjonale systemet for utveksling av data om satellittbasert identifisering og sporing, i samsvar med den forpliktelsen som er inngått i Den internasjonale sjøfartsorganisasjonen («IMO»).

b) På anmodning og med forbehold for nasjonal rett og unionsretten skal byrået gi vedkommende nasjonale myndigheter og relevante organer i Unionen, innenfor rammen av deres mandat, relevante opplysninger om fartøyers posisjon og jordobservasjonsdata, for å legge til rette for tiltak mot trusler om piratvirksomhet og forsettlig ulovlige handlinger som fastsatt i gjeldende unionsrett eller i internasjonalt omforente juridiske virkemidler på sjøtransportområdet, med forbehold for gjeldende regler om datasikring og i samsvar med de administrative framgangsmåtene som alt etter hva som er relevant, skal fastsettes av styret eller styringsgruppen på høyt nivå som ble opprettet i samsvar med direktiv 2002/59/EF. Data om satellittbasert identifisering og sporing av skip skal bare utleveres dersom den berørte flaggstaten samtykker.

c) I forbindelse med undersøkelse av ulykker og hendelser til sjøs i samsvar med europaparlaments- og rådsdirektiv 2009/18/EF av 23. april 2009 om fastsettelse av grunnleggende prinsipper for undersøkelse av ulykker i sjøtransportsektoren(***) skal byrået, dersom de berørte medlemsstatene anmoder om det og forutsatt at det ikke oppstår noen interessekonflikt, gi disse medlemsstatene operativ støtte i forbindelse med undersøkelse av alvorlige eller svært alvorlige ulykker, og det skal analysere rapporter fra sikkerhetsundersøkelser for eventuelt å kunne ta lærdom av dette og derved tilføre en tilleggsverdi på unionsplan. På grunnlag av opplysninger fra medlemsstatene og i samsvar med artikkel 17 i nevnte direktiv skal byrået sette opp en årlig oversikt over ulykker og hendelser til sjøs.

- d) Byrået skal levere objektive, pålitelige og sammenlignbare statistikker, opplysninger og data slik at Kommisjonen og medlemsstatene kan ta de nødvendige skritt for å forbedre sine tiltak og evaluere de eksisterende tiltakenes virkning og kostnadseffektivitet. Disse oppgavene skal omfatte innsamling, registrering og evaluering av tekniske data, systematisk bruk av eksisterende databaser, herunder gjensidig datautveksling, og eventuelt utvikling av nye databaser. På grunnlag av de innsamlede opplysningene skal byrået bistå Kommisjonen i forbindelse med offentliggjøring av opplysninger knyttet til skip i henhold til europaparlaments- og rådsdirektiv 2009/16/EF av 23. april 2009 om havnestatskontroll(****).
- e) Byrået skal innhente og analysere opplysninger om sjøfolk framlagt og benyttet i samsvar med europaparlaments- og rådsdirektiv 2008/106/EF av 19. november 2008 om minstekrav til sjøfolks opplæringsnivå(****).
- f) Byrået skal forbedre identifiseringen og forfølgningen av skip som foretar ulovlige utslipp, i samsvar med europaparlaments- og rådsdirektiv 2005/35/EF av 7. september 2005 om forurensning fra skip og om innføring av sanksjoner for overtredelse(*****).
- g) Byrået skal benytte den europeiske tjenesten for satellittovervåking av oljeutslipp (CleanSeaNet) til å overvåke omfanget og miljøvirkningene av oljeforurensning til havs fra olje- og gassanlegg.
- h) Byrået skal gi den tekniske bistand som er nødvendig for at medlemsstatene og Kommisjonen skal kunne bidra til relevant arbeid i de tekniske organene innenfor rammen av IMO, Den internasjonale arbeidsorganisasjonen («ILO») hva angår skipsfart, Paris Memorandum of Understanding on Port State Control («Paris MoU»), samt relevante regionale organisasjoner som Unionen har tiltrådt, i spørsmål der Unionen har myndighet.
- i) Byrået skal bistå i forbindelse med gjennomføringen av europaparlaments- og rådsdirektiv 2010/65/EU av 20. oktober 2010 om meldingsformaliteter for skip som ankommer og/eller går fra havner i medlemsstatene(*****), særlig ved å legge til rette for elektronisk overføring av data via SafeSeaNet og støtte utviklingen av «ett meldepunkt».

5. Byrået kan på anmodning fra Kommisjonen gi teknisk bistand, herunder organisering av relevante opplæringsaktiviteter, med hensyn til relevante unionsrettsakter, til stater som søker om tiltredelse til Unionen, og eventuelt til partnerland i den europeiske nabolikspolitikken og land som er part i Paris MoU.

Byrået kan også gi bistand i tilfelle av forurensning fra skip og havforurensning fra olje- og gassanlegg som berører tredjeland som deler et regionalt havområde med Unionen, i tråd med EUs ordning for sivil beredskap som ble opprettet ved rådsvedtak 2007/779/EF, Euratom, og analogt

med vilkårene som gjelder for medlemsstatene i henhold til nr. 3 bokstav d) i denne artikkelen. Disse oppgavene skal samordnes med eksisterende regionale samarbeidsordninger knyttet til havforurensning.

Artikkel 2a

Byråets tilleggsoppgaver

1. Med forbehold for hovedoppgavene omhandlet i artikkel 2 skal byrået bistå Kommisjonen og medlemsstatene etter behov med utviklingen og gjennomføringen av Unionens virksomhet som oppført i nr. 2 og 3 i denne artikkelen knyttet til byråets mål, i den grad byrået har veletablert og anerkjent ekspertise og verktøy. Tilleggsoppgavene i denne artikkelen skal

- a) skape dokumentert tilleggsverdi,
- b) hindre dobbeltarbeid,
- c) være til beste for Unionens sjøtransportpolitikk,
- d) ikke gå ut over byråets hovedoppgaver, og
- e) ikke krenke medlemsstatenes rettigheter og forpliktelser, særlig som flaggstater, havnestater og kyststater.

2. Byrået skal bistå Kommisjonen

- a) i forbindelse med gjennomføringen av europaparlaments- og rådsdirektiv 2008/56/EF (havstrategirammedirektivet)(*****), ved å bidra til målet om å oppnå god miljøstatus i havområdene innenfor de feltene som har med skipsfarten å gjøre, og ved å utnytte resultatene av eksisterende verktøy som SafeSeaNet og CleanSeaNet,
- b) ved å gi teknisk bistand i forbindelse med utslipp av klimagasser fra skip, særlig ved å følge opp den aktuelle utviklingen internasjonalt,
- c) med hensyn til programmet for global overvåking av miljø og sikkerhet (GMES), med å fremme bruken av GMES-data og -tjenester for sjøfartsformål, innenfor rammen av forvaltningen av GMES,
- d) med å utvikle en felles ramme for informasjonsutveksling for Unionens maritime område,
- e) med hensyn til flyttbare olje- og gassanlegg offshore, med å gjennomgå kravene fra IMO og innhente grunnleggende opplysninger om potensielle trusler mot sjøtransporten og havmiljøet,
- f) ved å gi relevante opplysninger om klasseselskaper for fartøyer for fart på innlands vannveier i samsvar med europaparlaments- og rådsdirektiv 2006/87/EF

av 12. desember 2006 om fastsettelse av tekniske krav til fartøyer for fart på innlands vannveier(*****). Disse opplysningene skal også inntas i rapportene omhandlet i artikkel 3 nr. 4 og 5 i denne forordningen.

3. Byrået skal bistå Kommisjonen og medlemsstatene

- a) med å undersøke gjennomførbarheten og gjennomføringen av politikk og prosjekter til støtte for opprettelse av et europeisk sjøtransportområde uten hindringer, for eksempel «Blue Belt»-konseptet, «e-Maritime» og «motorveier til sjøs». Dette skal særlig gjøres ved å undersøke om flere funksjoner kan legges til SafeSeaNet, uten at dette skal berøre oppgavene til styringsgruppen på høyt nivå som er opprettet i samsvar med direktiv 2002/59/EF,
- b) ved, sammen med vedkommende myndigheter for systemet for vannveisinformasjonstjenester, å undersøke muligheten for informasjonsutveksling mellom dette systemet og informasjonssystemene for sjøtransporten, på grunnlag av rapporten omhandlet i artikkel 15 i direktiv 2010/65/EU,
- c) ved å legge til rette for frivillig utveksling av beste praksis innenfor maritim opplæring og utdanning i Unionen, og ved å stille til rådighet informasjon om utvekslingsprogrammer i Unionen som er relevante for maritim opplæring, samtidig som artikkel 166 i traktaten om Den europeiske unions virkemåte (TEUV) respekteres fullt ut.

Artikkel 3

Besøk i medlemsstater og inspeksjoner

1. For å kunne utføre sine oppgaver og bistå Kommisjonen med å oppfylle dens forpliktelser i henhold til TEUV, særlig i arbeidet med å evaluere den faktiske gjennomføringen av relevant unionsrett, skal byrået gjennomføre besøk i medlemsstater i samsvar med den metodikken som styret har fastsatt.
2. Byrået skal i god tid underrette de aktuelle medlemsstatene om det planlagte besøket, om navnene på de bemyndigede tjenestemennene, om hvilken dato besøket skal innledes, og om hvor lenge det forventes å vare. Tjenestemenn fra byrået som har fått i oppdrag å gjennomføre slike besøk, skal gjøre dette etter framvisning av en skriftlig beslutning fra byråets daglige leder der oppdragets formål er beskrevet.
3. Byrået skal gjennomføre inspeksjoner på vegne av Kommisjonen, som fastsatt i bindende unionsrettsakter om organisasjoner som er anerkjent av Unionen i samsvar med europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 391/2009 av 23. april 2009 om felles regler og standarder for organisasjoner som skal inspisere og besikte fartøyer(*****), og om opplæring og sertifisering av sjøfolk i tredjeland i samsvar med direktiv 2008/106/EF.

4. Etter hvert besøk eller hver inspeksjon skal byrået utarbeide en rapport og sende den til Kommisjonen og den aktuelle medlemsstaten.

5. Når det er hensiktsmessig, og i alle tilfeller når en besøks- eller inspeksjonsrunde er avsluttet, skal byrået analysere rapportene fra denne runden med sikte på å finne gjennomgående resultater og generelle konklusjoner om de innførte tiltakenes virkning og kostnadseffektivitet. Byrået skal legge denne analysen fram for Kommisjonen til videre diskusjon med medlemsstatene, for eventuelt å kunne ta lærdom av dette og gjøre det lettere å formidle gode arbeidsmetoder.

(*) EUT L 129 av 29.4.2004, s. 6.

(**) EUT L 131 av 28.5.2009, s. 47.

(***) EUT L 314 av 1.12.2007, s. 9.

(****) EUT L 131 av 28.5.2009, s. 114.

(*****) EUT L 131 av 28.5.2009, s. 57.

(*****) EUT L 323 av 3.12.2008, s. 33.

(*****) EUT L 255 av 30.9.2005, s. 11.

(*****) EUT L 283 av 29.10.2010, s. 1.

(*****) EUT L 164 av 25.6.2008, s. 19.

(*****) EUT L 389 av 30.12.2006, s. 1.

(*****) EUT L 131 av 28.5.2009, s. 11.»

2) Artikkel 4 nr. 3 og 4 skal lyde:

«3. Styret skal vedta de praktiske ordningene for anvendelsen av nr. 1 og 2, herunder ordninger for samråd med medlemsstatene før offentliggjøring av opplysninger, når det er hensiktsmessig.

4. Opplysninger som samles inn og behandles av Kommisjonen og byrået i samsvar med denne forordningen, skal omfattes av europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 45/2001 av 18. desember 2000 om personvern i forbindelse med behandling av personopplysninger i Felleskapets institusjoner og organer og om fri utveksling av slike opplysninger(*), og byrået skal treffe de tiltak som er nødvendige for å sikre sikker håndtering og behandling av fortrolige opplysninger.

(*) EFT L 8 av 12.1.2001, s. 1.»

3) I artikkel 5 skal nr. 3 lyde:

«3. På anmodning fra Kommisjonen kan styret, med samtykke fra og i samarbeid med de berørte medlemsstatene, og med behørig hensyn til budsjettmessige følger, herunder eventuelle bidrag fra de berørte medlemsstatene, vedta å opprette de regionale sentrene som er nødvendige for å kunne utføre enkelte av byråets oppgaver så effektivt som mulig. Når styret treffer en slik beslutning, skal det definere det nøyaktige omfanget av det regionale senterets virksomhet, samtidig som unødige finansielle kostnader unngås og samarbeidet med eksisterende regionale og nasjonale nettverk styrkes.»

4) I artikkel 10 nr. 2 gjøres følgende endringer:

a) Bokstav b) skal lyde:

- «b) vedta den årlige rapporten om byråets virksomhet og oversende den senest 15. juni hvert år til Europaparlamentet, Rådet, Kommisjonen, Revisjonsretten og medlemsstatene.

Byrådet skal årlig oversende budsjettmyndigheten alle opplysninger om utfallet av vurderingene.»

b) Bokstav c) skal lyde:

- «c) innenfor rammene av utarbeidingen av arbeidsprogrammet, gjennomgå og godkjenne anmodninger om bistand til Kommisjonen som omhandlet i artikkel 2 nr. 2 bokstav d), anmodninger fra medlemsstatene om teknisk bistand som omhandlet i artikkel 2 nr. 3 og anmodninger om teknisk bistand som omhandlet i artikkel 2 nr. 5, samt anmodninger om bistand som omhandlet i artikkel 2a,

- ca) gjennomgå og vedta en flerårig strategi for byrådet for en periode på fem år, samtidig som det tas hensyn til Kommisjonens skriftlige uttalelse,

- cb) gjennomgå og vedta byråets flerårige personalpolitiske plan,

- cc) behandle utkast til administrative ordninger som omhandlet i artikkel 15 nr. 2 bokstav ba),»

c) Bokstav g) skal lyde:

- «g) fastsette en metodikk for besøk som skal gjennomføres i henhold til artikkel 3. Dersom Kommisjonen sier seg uenig innen 15 dager fra den dagen metodikken vedtas, skal styret gjennomgå metodikken på nytt og vedta den ved andre gangs behandling, eventuelt med endringer, enten med to tredjedels flertall, Kommisjonens representanter medregnet, eller ved enstemmighet blant medlemsstatenes representanter,»

d) Bokstav h) skal lyde:

- «h) utføre sine oppgaver i forbindelse med byråets budsjett i henhold til artikkel 18, 19 og 21, samt overvåke og sikre tilfredsstillende oppfølging av konklusjoner og anbefalinger i forskjellige interne eller eksterne revisjonsrapporter og evalueringer,»

e) Bokstav i) skal lyde:

- «i) utøve disiplinærmyndighet overfor daglig leder og avdelingsledere som omhandlet i artikkel 16,»

f) Bokstav l) skal lyde:

- «l) gjennomgå den finansielle gjennomføringen av den detaljerte planen omhandlet i bokstav k) i dette nummeret og budsjettforpliktelsene fastsatt i europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 2038/2006 av 18. desember 2006 om flerårig finansiering av Det europeiske sjøfartsbyråets tiltak til bekjempelse av forurensning fra skip(*),

(*) EUT L 394 av 30.12.2006, s. 1.»

g) Ny bokstav m) skal lyde:

- «m) oppnevne en observatør blant sine medlemmer som skal følge Kommisjonens utvelgelsesprosedyre for oppnevningen av daglig leder.»

5) I artikkel 11 gjøres følgende endringer:

a) I nr. 1 skal annet ledd lyde:

- «Styremedlemmene skal oppnevnes på grunnlag av relevant erfaring og sakkunnskap på områdene omhandlet i artikkel 1. Både medlemsstatene og Kommisjonen skal etterstrebe en jevn fordeling mellom menn og kvinner i styret.»

b) Nr. 3 skal lyde:

- «3. Mandatperioden skal være fire år. Mandatperioden kan fornyes.»

6) I artikkel 13 skal nr. 4 lyde:

- «4. Når bestemte saker på dagsordenen er fortrolige eller det foreligger en interessekonflikt, kan styret beslutte å behandle disse punktene uten at de berørte medlemmene er til stede. Nærmere regler for anvendelsen av denne bestemmelsen skal fastsettes i forretningsordenen.»

7) I artikkel 15 gjøres følgende endringer:

a) I nr. 2 skal bokstav a) og b) lyde:

- «a) Han/hun skal utarbeide byråets flerårige strategi og legge den fram for styret etter samråd med Kommisjonen, minst åtte uker før det aktuelle styremøtet, under hensyn til synspunkter og forslag fra styremedlemmene.

- aa) Han/hun skal utarbeide byråets flerårige personalpolitiske plan og legge den fram for styret etter samråd med Kommisjonen, minst fire uker før det aktuelle styremøtet.

- ab) Han/hun skal utarbeide det årlige arbeidsprogrammet, med angivelse av hvilke menneskelige og finansielle ressurser som forventes avsatt til hver aktivitet, og en detaljert plan for byråets beredskap og innsats i forbindelse med forurensning, og legge dem fram for styret etter samråd med Kommisjonen, minst åtte uker før det aktuelle styremøtet, under hensyn til synspunkter og forslag fra styremedlemmene. Han/hun skal treffe de tiltak som er nødvendige for å gjennomføre dem. Han/hun skal besvare alle anmodninger om bistand fra en medlemsstat i samsvar med artikkel 10 nr. 2 bokstav c).
- b) Han/hun skal treffe beslutning om besøk og inspeksjoner omhandlet i artikkel 3, etter samråd med Kommisjonen og i samsvar med den metodikk for besøk som er fastsatt av styret i samsvar med artikkel 10 nr. 2 bokstav g).
- ba) Han/hun kan inngå administrative ordninger med andre organer som arbeider innenfor byråets virksomhetsområde, forutsatt at utkastet til ordningen er lagt fram for styret for samråd, og forutsatt at styret ikke har kommet med innvendinger innen fire uker.»
- b) I nr. 2 skal bokstav d) lyde:
- «d) Han/hun skal innføre et effektivt overvåkings-system for å kunne sammenholde byråets resultater med dets mål og oppgaver som fastsatt i denne forordningen. For dette formål skal han/hun, etter avtale med Kommisjonen og styret, utarbeide skreddersydde resultatindikatorer som gjør det mulig å evaluere resultatene på en effektiv måte. Han/hun skal, innenfor rammen av tilgjengelige finansielle og menneskelige ressurser, sørge for at byråets organisasjonsstruktur jevnlig tilpasses i takt med at behovene endrer seg. På dette grunnlaget skal daglig leder hvert år utarbeide et utkast til generell rapport og legge den fram for styret. Rapporten skal inneholde et eget avsnitt om finansiell gjennomføring av den detaljerte planen for byråets beredskap og innsats i forbindelse med forurensning, og gi en oppdatering om status for alle tiltak som finansieres i henhold til denne planen. Han/hun skal fastsette framgangsmåter for jevnlig evaluering som oppfyller anerkjente faglige standarder.»
- c) I nr. 2 utgår bokstav g).
- d) Nr. 3 skal lyde:
- «3. Daglig leder skal, når det er hensiktsmessig, gi Europaparlamentet og Rådet rapport om hvordan han/hun har utført sine oppgaver.
- Han/hun skal særlig redegjøre for situasjonen med hensyn til utarbeidingen av den flerårige strategien og det årlige arbeidsprogrammet.»

8) Artikkel 16 skal lyde:

«Artikkel 16

Oppnevning og oppsigelse av daglig leder og avdelingsledere

1. Daglig leder skal oppnevnes og sies opp av styret. Han/hun skal oppnevnes for en periode på fem år på grunnlag av kvalifikasjoner og dokumentert kompetanse innenfor administrasjon og ledelse, samt dokumentert erfaring på områdene omhandlet i artikkel 1, og etter å ha hørt uttalelsen fra observatøren som omhandlet i artikkel 10. Daglig leder skal oppnevnes ut fra en liste over tre kandidater som Kommisjonen foreslår på grunnlag av en åpen utvelgingsprøve, etter at en innbydelse til interesseltegnning er offentliggjort i *Den europeiske unions tidende* og andre steder. Styrets kandidat kan oppfordres til å avgi en erklæring til vedkommende komité i Europaparlamentet og besvare spørsmål fra komiteens medlemmer. Styret skal drøfte oppsigelse på anmodning fra Kommisjonen eller fra en tredjedel av sine medlemmer. Styret skal treffe sin beslutning om oppnevning eller oppsigelse ved fire femtedels flertall blant alle medlemmer med stemmerett.

2. Styret kan, etter forslag fra Kommisjonen og samtidig som det tar hensyn til evalueringsrapporten, forlenge daglig leders mandatperiode én gang med høyst fire år. Styret skal treffe sin beslutning med fire femtedels flertall blant alle medlemmer med stemmerett. Styret skal underrette Europaparlamentet dersom det har til hensikt å forlenge daglig leders mandatperiode. Innen en måned før daglig leders mandatperiode forlenges, kan han/hun oppfordres til å avgi en erklæring til vedkommende komité i Europaparlamentet og besvare spørsmål fra komiteens medlemmer. Dersom mandatperioden ikke forlenges, skal daglig leder sitte med vervet til det er oppnevnt en etterfølger.

3. Daglig leder kan bistås av en eller flere avdelingsledere. Dersom daglig leder er fraværende eller forhindret, skal en av avdelingslederne ta hans/hennes plass.

4. Avdelingslederne skal oppnevnes på grunnlag av kvalifikasjoner og dokumentert dyktighet innenfor administrasjon og ledelse, samt faglig kompetanse og erfaring på områdene omhandlet i artikkel 1. Avdelingslederne skal oppnevnes eller sies opp av daglig leder etter at styret har avgitt positiv uttalelse om dette.»

9) I artikkel 18 gjøres følgende endringer:

a) I nr. 1 skal bokstav c) lyde:

«c) avgifter og gebyrer for publikasjoner, opplæring og/eller andre tjenester som byrået leverer.»

b) Nr. 3 skal lyde:

«3. Daglig leder skal, med utgangspunkt i virksomhetsbasert budsjettering, utarbeide et utkast til overslag over byråets inntekter og utgifter for det kommende året, og skal oversende det til styret sammen med et utkast til stillingsoversikt.»

c) Nr. 7 og 8 skal lyde:

«7. Kommisjonen skal oversende overslaget til Europaparlamentet og Rådet («budsjettmyndigheten») sammen med forslaget til Den europeiske unions alminnelige budsjett.

8. På grunnlag av overslaget skal Kommisjonen, i forslaget til Den europeiske unions alminnelige budsjett, innta de overslagene den anser nødvendige av hensyn til stillingsoversikten og det tilskuddet som skal ytes over det alminnelige budsjettet, og legge dette fram for budsjettmyndigheten i samsvar med artikkel 314 i TEUV, sammen med en beskrivelse av og begrunnelse for eventuelle forskjeller mellom byråets overslag og tilskuddet som skal ytes over det alminnelige budsjettet.»

d) Nr. 10 skal lyde:

«10. Budsjettet skal vedtas av styret. Det blir endelig etter at Den europeiske unions alminnelige budsjett er endelig vedtatt. Om nødvendig skal det justeres i tråd med dette, sammen med det årlige arbeidsprogrammet.»

10) Artikkel 22 skal lyde:

«Artikkel 22

Evaluering

1. Styret skal jevnlig og minst hvert femte år bestille en uavhengig ekstern evaluering av gjennomføringen av

denne forordningen. Kommisjonen skal stille til rådighet for byrået alle opplysninger som det anser som relevante for denne evalueringen.

2. I evalueringen skal det foretas en vurdering av virkningen av denne forordningen og av byråets nytte, relevans, oppnådde tilleggsverdi og effektivitet samt byråets arbeidsmetoder. Evalueringen skal ta hensyn til synspunkter fra aktører, på både europeisk og nasjonalt plan. Den skal særlig vurdere om det kan være behov for å endre byråets oppgaver. Styret skal utarbeide et konkret mandat etter avtale med Kommisjonen, og etter samråd med de berørte parter.

3. Styret skal ta imot evalueringen og gi Kommisjonen anbefalinger om hvordan denne forordningen, byrået og dets arbeidsmetoder eventuelt bør endres. Kommisjonen skal oversende både resultatene av evalueringen og anbefalingene til Europaparlamentet og Rådet, og de skal offentliggjøres. Hvis det er hensiktsmessig, skal det følge med en handlingsplan og en tidsplan.»

11) Ny artikkel 22a skal lyde:

«Artikkel 22a

Framdriftsrapport

Innen 2. mars 2018 skal Kommisjonen oversende en rapport, der den tar hensyn til evalueringsrapporten omhandlet i artikkel 22, til Europaparlamentet og Rådet om hvordan byrået har ivaretatt sine nye ansvarsområder etter denne forordningen, med sikte på å identifisere ytterligere effektivitetsgevinster og, om nødvendig, om byråets mål og oppgaver eventuelt bør endres.»

12) Artikkel 23 utgår.

Artikkel 2

Ikrafttredelse

Denne forordningen trer i kraft den 20. dagen etter at den er kunngjort i *Den europeiske unions tidende*.

Denne forordningen er bindende i alle deler og kommer direkte til anvendelse i alle medlemsstater.

Utferdiget i Strasbourg, 15. januar 2013.

For Europaparlamentet

M. SCHULZ

President

For Rådet

L. CREIGHTON

Formann